

ter den Erfaring, jeg har havt, og de Samtaler jeg har havt med Beboerne, troer jeg, at det er den almindelige Mening paa Færøerne, at Lagthingets Forslag ere hensigtsmæssige, og at det kun er ganske Enkelte, der ikke ere tilfredse i denne Henseende; men det vil jo være umuligt at tilfredsstille alle Beboerne med Hensyn til denne Sag.

Formanden: Da ikke Flere have begjæret Ordet, skal jeg erklære Forespørgslen for sluttet.

Jeg antager, at jeg, uagtet Indenrigsministeren ikke kan være tilstede, vil kunne lade foretage den foreløbigen forbigaaende Sag: 1ste Behandling af Forslag til Lov, hvorved nogle Bestemmelser i § 11 i Forordningen af 27de Mai 1848 om Forbedring i Huusmænds og Inderskes Kaar forandres. (Forslaget findes i Anhang A Sp. 311).

S. Jensen: Jeg vil haabe, at det ærede Thing vil være enig med mig i, at det foreliggende Lovforslag er hensigtsmæssigt og gavnligt; thi, som jeg før har udtalt, har det, at det skal være Cierens Sag at sørge for skriftlig Contract's Oprettelse, havt mange ubehagelige Følger med sig, i Særdeleshed for den lavere Klasse i Samsundet, og hvorfor, tør jeg vel spørge, skal en Lov bestaae, hvorved i Særdeleshed den lavere Klasse af Samsundet kan lide? De, som ere mere oplyste, de, som have mere Kjendskab til Lovene og til, hvad der udkommer, ville nok vide at tage sig iagt for det Skadelige, som kan følge af Lovens Iffeoverholdelse. Men det er mig umuligt at blive fortrolig med den Lovbestemmelse, at det skal være Cierens Sag at sørge for skriftlig Contract's Oprettelse eller i Mangel deraf skaffe Beviis for, paa hvor lang Tid Huset er udleiet, saaledes som der staaer i Loven. Naar det derimod blev forandret derhen, at det blev vedkommende Leiers Sag, da anseer jeg det for det Rigtigste. Denne Lovbestemmelse kan saaledes da paa ingen Maade være skadelig, og jeg synes, at det er bedre, at det fremdeles bliver som ogsaa i dette Til-

felde hidtil, at det kunde være en fri Sag med de skriftlige Contracters Oprettelse. Loven hæmmer og skader den gode Tiltro, som er saa eiendommelig mellem Folk — har været det i det Mindste — at de skulle troe hinanden paa Ord og Afstale. Der gives Tilfælde, hvor det er høist nødvendigt, at en Contract oprettes, men hvorfor skulle de tvinges dertil ved et Lovstød? Jeg antager saaledes, at det ærede Thing er kommet til den Overbeviisning, at det er hensigtsmæssigt og gavnligt, at Forordningens Bestemmelse forandres derhen, som jeg har tilladt mig at foreslaae, og venter det's velvillige Understøttelse til mit Forslag.

Sasle: Den ærede Forslagsstiller yttrede, at den Lovbestemmelse, som han vil have forandret, gjør, at Folk ere nødsagede til at oprette Contracter; men der staaer ikke et Ord i Forordningen om, at der skal oprettes Contracter; der staaer kun, at, dersom der ikke er oprettet en Contract, paaligger det Cieren at bevise, hvorledes Afstalen har været, og, hvis han ikke kan det, saaar han ikke anden Afgift end den, Huusmanden siger der er bestemt. Det er noget ganske Forunderligt, der er fremkommet ved dette Lovforslag; thi det er jo dog Noget, som maa paahvile Cieren, at oprette Contracten, og noget aldeles Upraktisk, at ville paalægge Leieren det. Jeg kan ikke forstaae, hvorledes en Huusmand skulde komme til mig og oprette en Contract for mig. Enhver, der har endeel Huse eller andet Gods, har jo bestemte Betingelser, som blive fastsatte i Contracten; men, hvorledes kan Huusmanden kjende enhver saadan Bestemmelse og faae den indført i Contracten, hvorledes kan han faae Udskrift af Matrifulscontracten, som er paa ethvert Godscontoir? Skal han absolut, for at skrive en Contract, henvende sig til Matrifulcontoiret, for at faae at vide, hvad Matrifulnummer Huset har, og hvor meget Hartkorn der hviler derpaa? Skal han skrive til Branddirecteuren, for at faae Attest paa, hvad Assurance summen er paa Huset? Og hvorledes skal faae en Huusmand bære sig ad, for at faae skrevet en Contract? Den ærede Forslagsstiller sagde, da han moti-